

ΔΗΜΟΦΩΝ

Η ζωή απ' το ποδήλατο

Γριν λίγες μέρες “ξέθαψα” από την αποθήκη ένα ποδήλατο που είχα αγοράσει πριν χρόνια. Του φούσκωσα τα λάστιχα και τα πρωινά, πριν προλάβει να ανέβει ψηλά ο ήλιος, κάνω καμιά βόλτα. Αγόρασα και ένα καθισματάκι για να πηγαίνω βόλτα και την κόρη μου. Κάνοντας κάποιες βόλτες, διαπίστωσα ότι από το ποδήλατο οι οδηγοί των αυτοκινήτων φαίνονται ακόμα και για κοντινές αποστάσεις να μετακινούνται καθιστοί. Άνθρωποι χωρίς πρόσωπα, μόνο χέρια που κρατάνε τιμόνια, τσιγάρα και κινητά και περιμένουν σε φανάρια. Με κοιλιές οι περισσότεροι, μοιάζουν, ακόμα και οι πιο νέοι, μεγαλύτεροι, έτσι όπως τους βλέπεις καθιστούς, πανομοιότυπους μεταξύ τους, αγέλαστους, ανέκφραστους. Νομίζω αν όλοι αυτοί οι άνθρωποι άλλαζαν λίγο αυτή την κακή συνήθεια θα άλλαζαν πολύ περισσότερο από όσο φαντάζονταν τη ζωή τους. Γιατί η μετακίνηση με το ποδήλατο φέρνει μαζί της μια άλλη ματιά. Σε ξαναβάζει να μιλήσεις με τους γύρω, σε ξαναφέρνει σε επαφή με σένα τον ίδιο. Χωρίς διαχωριστικά ηλεκτρικά τζάμια, απεγκλωβισμένος, απελευθερωμένος από το γυαλιστερό λαμαρινένιο σου καβούκι. Ένα καβούκι - το αυτοκίνητό του - που ο Έλληνας, άνθρωπος βαθιά ανασφαλής, αδυνατεί να αποχωριστεί. Το ποδήλατο σε φέρνει πιο κοντά με τη ζωή, με το παιδί μέσα σου, με τους άλλους. Για να το πω αλλιώς, σε γειώνει. Και αυτή τη γειώση τη χρειαζόμαστε στην εποχή που έρχεται όσο ποτέ πριν.

● ΠΗΓΗ: <http://gerasimos-memoryland.blogspot.com>

Υγεία από την Δέσποινα Κονταξή, σελ. 2

Κοινωνία & άλλα από τον Σ.Γ.Λ., σελ. 3

Παναγία Αρβανίτσα - Παρουσίαση βιβλίου, σελ. 4 - 5

Παιδεία από την Ελένη Α. Ηλιά, σελ. 6 - 7

Ιστορικά ντοκουμέντα από τον Μελέτη Ρόκα, σελ. 8

Ο ΔΗΜΟΦΩΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Σύλλογος Ποιοτικής & Πολιτιστικής
Αναβάθμισης Δυτικής Αττικής
“Ο ΔΗΜΟΦΩΝ”

ΕΚΔΟΤΗΣ

Πλαναγιώτης Δημητρούλης
(Κιν.: 6977.781.753)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΓΡΑΦΗΣ ΜΕΛΩΝ/ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Κοροπούλης Βασίλης

Κοροβέση Ελένη

Παπαϊωάννου Πλαναγιώτης

Υπεύθυνοι Ιστοδελίδας

Λαϊνάς Πλαναγιώτης -

Μποχάρτζας Γεώργιος

Υπεύθυνη Δημοσιών Σχέσεων

Κωνσταντίνα Πέππα

Τηλ./Fax: 210.55.58.291

Προεκπόπωση - Σελιδοποίηση

Μήτσιου - Τσιάμη Κατερίνα
Πτυχ. Τεχνολόγος Γραφικών Τεχνών

Ταχυδρομική Διεύθυνση

28ης Οκτωβρίου 3, 196 00

Μάνδρα Αττικής

Τηλ./Fax: 210.55.56.507

www.dimofon.gr

e-mail: info@dimofon.gr

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Αριθ. Λογ/σμού

5170039501733

Επήσια Συνδρομή Μελών

Ιδιώτες: 10 Ευρώ

Οργανισμοί / Εταιρείες: 25 Ευρώ

Τα επώνυμα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις εκείνων που τα υπογράφουν. Επιτρέπεται η τμηματική ή ολική αναδημοσίευση άρθρων, υπό την προϋπόθεση ότι θα αναγράφεται η πηγή τους. Η ύλη για το τεύχος “έκλεισε” στις 29/06/2011

Παρακαλούμε να στέλνετε το αντίγραφο της κατάθεσης στο fax του Συλλόγου ή ταχυδρομικώς για ενημέρωση. Ο “ΔΗΜΟΦΩΝ” ανταλάσσεται με όλα τα έντυπα πολιτιστικού περιεχομένου.

Υπογλυκαιμία

Το νευρικό σύστημα είναι ευάλωτο σε διαταραχές και βλάβες, όχι μόνο από σωματικά τραύματα και κρίσεις όπως είναι η επιληψία, αλλά επίσης και από αλλαγές στη σύνθεση του αίματος που τροφοδοτεί τον εγκεφαλό. Όταν το επίπεδο του σακχάρου στο αίμα πέφτει κάτω από το φυσιολογικό, η λειτουργία του εγκεφάλου επηρεάζεται αμέσως. Η κατάσταση αυτή είναι γνωστή ως υπογλυκαιμία και συνήθως εμφανίζεται σε άτομα που πάσχουν από σακχαρώδη διαβήτη. Μπορεί επίσης να εκδηλωθεί σπανιότερα ύστερα από έντονη μέθη, εξάντληση λόγω ζέστης και υποθερμία ή να έπειται μιας επιληπτικής κρίσης.

Καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης των διαβητικών

Οι διαβητικοί συνήθως γνωρίζουν την κατάστασή τους και είναι καλά προετοιμασμένοι για τις περιστάσεις εκτάκτου ανάγκης. Όμως αν το υπογλυκαιμικό επεισόδιο είναι σοβαρό, η συνείδηση μπορεί να μειωθεί και τελικά ο πάσχων να χάσει τελείως τις αισθήσεις του. Τότε η βοήθειά μας είναι ζωτικής σημασίας. Αν ο πάσχων δε γνωρίζει ότι είναι διαβητικός, πρέπει να ζητήσουμε ιατρική συμβουλή ακόμη κι αν μοιάζει να έχει συνέλθει εντελώς. Αν ο πάσχων διατηρεί τις αισθήσεις του το να του δώσουμε ζάχαρη δεν κάνει κακό.

Στην αξιολόγηση θα υπάρχει:

1. Ιστορικό διαβήτη. Ο πάσχων αναγνωρίζει την έναρξη ενός υπογλυκαιμικού επεισοδίου.

2. Αδυναμία, λιποθυμική τάση και πείνα.

3. Παλμοί και τρέμουσο των μυών.

4. Παράξενες πράξεις και συμπειριφορά. Ο πάσχων μπορεί να φαίνεται συγχυσμένος, επιθετικός ακόμη και βίαιος.

5. Ιδρώτας.

6. Ωχρότητα και κρύο, κολλώδες δέρμα.

7. Δυνατός, έντονος σφυγμός.

8. Μειωμένο, σταδιακά, επίπεδο ανταπόκρισης.

9. Επιπλόαιη αναπνοή.

Οι στόχοι μας σε τέτοιες περιπτώσεις είναι:

1. Να αυξήσουμε την περιεκτικότητα του σακχάρου στο αίμα, όσο το δυνατόν γρηγορότερα.
2. Να ζητήσουμε ιατρική βοήθεια εσπευσμένα, αν ο πάσχων έχει χάσει τις αισθήσεις του.

Η διαδικασία η οποία ακολουθείται είναι:

Αν ο πάσχων έχει τις αισθήσεις του

1. Βοηθάμε τον πάσχοντα να καθίσει ή να ξαπλώσει και του δίνουμε ένα γλυκό ποτό ή κομμάτια ζάχαρης ή κάποια άλλη γλυκιά τροφή.

2. Αν η κατάσταση του πάσχοντος βελτιωθεί γρήγορα του δίνουμε περισσότερη γλυκιά τροφή και τον αφήνουμε να ξεκουραστεί έως ότου ανακάμψει τελείως. Τον συμβουλεύουμε να δει τον γιατρό του.

3. Αν η κατάσταση του δεν βελτιώνεται, τον εξετάζουμε αναζητώντας άλλες αιτίες της σύγχυσης ή της τρεμούλας και τον φροντίζουμε αναλόγως.

Αν ο πάσχων έχει χάσει τις αισθήσεις του

1. Ανοίγουμε την τραχεία, ελέγχουμε και καταγράφουμε την αναπονή, τον σφυγμό και το επίπεδο αντίδρασης. Είμαστε έτοιμοι για επαναφορά στη ζωή αν χρειαστεί.

2. Τοποθετούμε τον πάσχοντα στη στάση ανάνηψης.
3. Καλούμε ασθενοφόρο.

● Δέσποινα Κονταξή

Φυσικοθεραπεύτρια

π. Καθηγήτρια ΙΕΚ Δράμας

Κάτω τα κόμματα! Ζήτω οι τελείες και, ιδίως, τα ερωτηματικά!

“Κάτω τα κόμματα. Ζήτω οι τελείες!”
Συνθήμα από τους τοίχους των χρόνων της φοιτητικής μου ζωής. Ίσως να βρίσκεται και να το διαβάζουμε ακόμη και τώρα σε κάποιους τοίχους. Και, πάντως, το πρώτο μισό του συνθήματος, υπάρχει στο μυαλό και στο στόμα μιας μεγάλης μερίδας ανθρώπων στις μέρες μας:

Κάτω τα κόμματα!
Έξω τα κόμματα!
Τέλος τα κόμματα!

Τουλάχιστον αυτά τα κόμματα της μεταπολίτευσης, έτσι που πολιτεύτηκαν και πολιτεύονται τόσον καιρό, με αποτέλεσμα να έχουν φέρει το λαό αυτής της χώρας στην παρούσα τραγική κατάσταση.

Έξω τα κόμματα που ήταν “μέσα σε όλα”.

Κάτω τα κόμματα που ήταν “πάνω απ’ όλα”...

... ενώ άλλη θα έπρεπε να είναι η προτεραιότητα κάθε πολίτη και κάθε πολιτικού: Η χώρα και ο λαός της, η κοινωνία.

Τα κόμματα καπέλωσαν τον συνδικαλισμό, γι' αυτό ο τελευταίος ξεφτίλιστηκε και ξέφτισε... Μόνο οι συνδικαλιστές ευημερούν και χρησιμοποιούν τη δράση και την προβολή τους ως εφαλτήριο για πολιτική καριέρα...

Τα κόμματα, θυμίζω, με τις στείρες αντιπαραθέσεις και με στόχο τους το στενό συμφέρον τους, κατέστρεψαν και το αγροτοσυνεταιριστικό κίνημα, κάτι που, μεταξύ άλλων, συνετέλεσε και στη μείωση της αγροτικής παραγωγής της χώρας και, γενικότερα, στη σημερινή μίζερη κατάσταση της αγροτικής οικονομίας...

Τα κόμματα καπέλωσαν, επίσης, και το φοιτητικό κίνημα και το διέρθρωσαν από μέσα. Γι' αυτό δεν έχουμε πλέον Πανεπιστήμια, αλλά μόνο φοιτητοπατέρες, που αργά γρήγορα ανταμείβονται με καίριες θέσεις στην κεντρική πολιτική και στον δημόσιο βίο...

Και σαν να μην έφθανε το κακό στην ανώτατη παιδεία, τα κόμματα θέλησαν να αλώσουν και την δευτεροβάθμια εκπαίδευση (κι αν τα αφήσουμε, θα φθάσουν μέχρι τα νηπιαγωγεία...), για να είναι βέβαια ότι θα έχουν έτοιμους στρατολογημένους οπαδούς - κομματικούς χειροκροτητές και όχι σκεπτόμενους πολίτες...

Εν ολίγοις και συνοπτικώς, όπου μπήκαν τα κόμματα, τα έκαναν “ρόιδο”, “μπάχαλο”...

Όχι πως φταίνε δα μόνο αυτά. Οι κάθε είδους και μορφής “ινστρούχτορες”, “καθοδηγητές” ή γενικότερα “επικεφαλής” κάνουν το παιχνίδι τους, προωθούν και

εξασφαλίζουν τα συμφέροντά τους, όπως έκαναν εδώ και χρόνια...

Φταίμε κι εμείς, όλοι οι “από κάτω” και οι ανένταχτοι, που πολύ τα ανεχτήκαμε...

“Κόμματα”, το λέει και η λέξη, είναι αυτά που μας κόβουν, μας διαιρούν ως λαό! Αυτή η διαίρεση “βλάπτει σοβαρά την κοινωνία”, καθώς την αποδυναμώνει, ιδιαίτερα σε μια εποχή που προς όφελος όλων είναι να βρίσκουμε αυτά που μας ενώνουν...

Είναι προς όφελος όλων, του λαού, της κοινωνίας, να εκλέγονται και να γηγούνται οι κατά τεκμήριο και αντικειμενική κρίση άξιοι και όχι οι κομματικοί, οι “κολλητοί” της κομματικής γηγεσίας και των αρχηγών.

Οι άξιοι δεν (θα έπρεπε να) έχουν ανάγκη την κομματική υποστήριξη, αφού (θα έπρεπε να) αναδεικύνονται από την αξία τους και μόνον.

Οι άξιοι (του εαυτού τους και της εμπιστοσύνης μας) βουλευτές θα έπρεπε να ψηφίζουν και να ενεργούν κατά συνείδηση και όχι ως “στρατιωτάκια άσουλα”, υπακούοντας στα κομματικά κελεύσματα... [Αυτά δεν επιβάλλει, άλλωστε, το Σύνταγμα;...].

Τα κόμματα, τα υπάρχοντα ελληνικά κόμματα, έτσι που πολιτεύονται, είναι ένας θεσμός παρωχημένος και διεφθαρμένος. Και μάλιστα “απ’ την κορυφή μέχρι τα νύχια” [Ανάλογα με την παρομοίωση που επιλέγετε, είτε “έχουν βρωμίσει απ’ το κεφάλι”, είτε “έχουν σαπίσει απ’ τη ρίζα”...].

Ευχής έργο θα ήταν να επιρόκειτο για θεσμούς που να έχουν ανακύψει και αναπτυχθεί “από κάτω”, ως έκφραση και εκδήλωση του δικαιώματος του “συνεταιρίζεσθαι”. Και να παρέμεναν έτσι εις το διηνεκές [Ουτοπικό!]

Ευχής έργο θα ήταν να υπήρχε ελευθερία ιδεών, έκφρασης, σκέψης. Ισότητα και αξιοκρατία. “Ευήκοον ους” στις ανάγκες της κοινωνίας...

Αντ' αυτών, όλα πηγάζουν και εκπορεύονται “εκ των άνω”. Και πλασάρονται - προωθούνται “στην πλέμπα”...

Αλήθεια, τι χρειάζεται η διαφήμιση των κομμάτων και το σχετικό πολιτικό μάρκετινγκ; Δεν θα αρκούσε, άραγε, η απλή και σε ισότιμη βάση αντι-παράθεση όλων των διαφορετικών απόψεων όλων των κομμάτων, παρατάξεων, κινήσεων, κινημάτων κ.λπ., ώστε να μπορεί να συγκρίνει και να κρίνει νηφάλια [λέμε, τώρα!] ο σκεπτόμενος λαός;

Αλήθεια, γιατί χρειάζεται να χρηματοδοτούνται τα κόμματα; Δεν αντιλαμβάνονται όλοι πως αυτό προάγει την εν γένει διαφθορά; [Δεν νομίζω πως χρειάζεται ανάλυση, έτσι;...].

Αλήθεια, γιατί τα κόμματα έχουν εισπράξει προκαταβολικά μελλοντικές χρηματοδοτήσεις τους και, παρ' όλ' αυτά, οφείλουν εδώ κι εκεί;...

“Κάτω τα κόμματα! Ζήτω... τα ερωτηματικά!”

● Σ.Γ.Λ., Seagull

http://seagullstefanos.blogspot.com/2011/05/blog-post_30.html

4● “Παναγία Αρβανίτισσα” παρουσίαση εισαγωγής του βιβλίου

Ο ΔΗΜΟΦΩΝ
απρίλιος-μάιος-Ιούνιος 2011

Άγιον Όρος

Ιερά Καλύβη Συιδάρχου Πηγής

Ιερά Σκήπη Άγ. Παντελεήμονος

Κουιλουμουσίου

23-10/05-11-2008

Ιακώβου Άδελφοθέου

Εἰς τὸ σὸνομα Ἔκείνου ποὺ εἶπε ὅπε εἶναι, καὶ ὅντως εἶναι, ἡ Ἀλήθεια, ἡ Ἀγάπη, τὸ Φῶς, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ Θεός ἡμῶν.

Παναγία Αρβανίτισσα τῆς Χιού

Μακάριοι οι ἀναγνώστες τοῦ παρόντος πονήματος οἱ ὄποιοι διατηροῦν στὴν καρδιά τους τὴν ἀγαθὴν προσάρεση νὰ τοὺς συν-αρπάζουν οἱ ἀλήθειες (κπιστὲς καὶ ἀκπιστὲς ἐνέργειες) τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Αὐτῶν ἡ καρδιὰ θὰ ἔκπλαγει καὶ θὰ εὑφρανθεῖ μὰ οὐράνια ἔκπληξη καὶ εὔφροσύνη ἀπό τὴν ὄντως οὐράνια καὶ ἑκ-πληκτικὴ παρουσία τῆς Παναγίας τῆς Αρβανίτισσης σὲ ὅλο τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμα στὶς ἡμέρες μας. Ὑπογραμμιζώ τὸ «σὲ ὅλο τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμα», διότι ἔως τὸν Μάρτιο τοῦ 2006 ποὺ ἤρθε ἀπό τὴν Χίο στὴν ταπεινή μου καλύβη (Άγιος Τριάδος τότε), στὸ Άγιον Όρος τὸ πρώτο κείμενο γιὰ τὴν Παναγία τῆς Αρβανίτισσα καὶ ἄρχισα νὰ τὸ δημοσιεύω σὲ πειριδικὰ καὶ ἐφημερίδες τῆς Ορθοδόξου ἡμῶν πίστεως, ἔγιναν πολλὰ θαυμαστά γεγονότα σ' ὅλη τὴν Ελλάδα. Αιώνες πρίν η Παναγία ή Αρβανίτισσα ἦταν γνωστὴ σὲ λίγα χωριούδακια στὸ Β.Δ. ὥρεινό μέρος τῆς Χιού. Ή χαμηλή δημοτικότητα τῆς Παναγίας μας (κρίνουμε κυρίως τὸν χρόνο μετά τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Νήσου ἀπό τοὺς Τούρκους τὸ 1912) εἶναι μεθοδία μικρόνων καὶ δυσσεβῶν ἀν-θρώπων οἱ ὄποιοι, ἀφοῦ προσέλαβαν τὴν φευδώνυμο ίστορια τοῦ Ἑλληνικοῦ ‘Ἐθνους’, τὴν γραμμένη ἀπό Ἑλληνες καὶ ἀλλοδαπούς Μασώνους, στὴν ὄποια οἱ Ἑλληνες Αρβανίτες, ἄγιοι ἡρωες καὶ εὐεργέτες τοῦ ἔθνους, παρουσιάζονται ως Αλβανοί, ὑποβιβασαν τὴν Παναγία μας στὸ ἐπίπεδο κάποιας «Μαρίας» ποὺ τῆς ἀρέσει νὰ ἐμφανίζεται μὲ ἀρβανίτικη φορεσιά καὶ ποὺ ως τέτοια δὲν εἶναι «πάνσοφος» βεβαίως. Τὴν πανσοφία τὴν κράτησαν γιὰ τοὺς ἑαυτούς τους. Ἀκολούθωντας τέτοια ἐπικοινωνιακὴ πολιτικὴ οἱ δεσμώτες, «κλειδωσαν» τὴν Παναγία τῆς Αρβανίτισσα στὸ χρονονούλαπτο τῆς ΛΗΘΗΣ. Βαθιολόγησαν μὲ ἀριστὰ αὐτὴν τὴν ἀπόφασή τους καὶ ἔναν αἰώνα τώρα κοιμούνται ἀδιστάρακτα.

Πῶς, ὅμως, θὰ εἶναι ὁ ὑπνος τους ἀπό τώρα καὶ στὸ ἔξης, μὲ τὴν Παναγία τῆς Αρβανίτισσα γνωριζόμενη, ἀναγνωριζόμενη καὶ διοξολογούμενη ἀπό ὅλο τὸν Χριστεπώνυμο λαό; Ἡρθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου γιὰ νὰ ἀποδειχθεῖ ὅτι ἔκεινοι ποὺ πήραν τὴν ἀπόφαση νὰ μήν δοξολογηθεῖ η Παναγία ή Αρβανίτισσα καὶ αὐτοὶ ποὺ συντήρησαν τὴν συγκεκριμένη ἀπόφαση εἶναι ΑΙΡΕΤΙΚΟΙ κατ' ἄμφω, δηλαδὴ κατὰ τὸ έθνος καὶ κατὰ τὴν πίστη. Κατὰ τὸ έθνος, γιατὶ ὄνομάζουν ἔνα σημαντικό τμῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, τὸ ἡρωϊκότερο κατὰ τὴ γνώμη μου, ως ἀνήκον σὲ ἄλλο κράτος (Αλβανία) δημιουργῶντας ΔΙ-ΑΙΡΕΣΗ στὸ Ἑλληνικὸ ‘Ἐθνος’. Έδῶ ὀξεῖται μιά μικρή ἀναφορὰ στὸν βίο τοῦ Άγιου Κοσμά τοῦ Αιτωλοῦ ὑπὸ Άγιου Νικοδήμου τοῦ Αγιορείτου, ἔτος ἑκ-δόσεως 1799!!! Περιγράφει τὴν πορεία τοῦ Άγιου μετά τὴν Κέρκυρα: «... ἐκείθεν ἀναχωρήσας μετέβη εἰς τὸ ἀντιπέραν μέρος τῆς Στερεάς, ἥγουν τῆς Αρβανίτιας ὀνομαζόμενον Ἅγιοι Σαράντα, καὶ ἐκεὶ ἐδίδασκε τοὺς Χριστιανούς». Ἀρα οἱ ἀρνούμενοι τὴν Παναγία τῆς Αρβανίτισσα ἀρνοῦνται ἔνα μέρος τοῦ ἔθνους, ἀφοῦ οἱ ‘Άγιοι Σαράντα’ εύρισκονται στὴν Βόρειο Ήπειρο. Κατὰ τὴν πίστη, γιατὶ ἀπορρίπτοντας τὴν ἐνέργεια τῆς Πανασόφου Μητρός τοῦ Θεοῦ ἡμῶν νὰ ἐνδύεται μὲ ἀρβανίτικη φορεσιά, δυσσεβοῦν πρὸς τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ (νέα προτεσταντική αἵρεση), ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Τριαδικὴ Θεότητα, τὴν πανσοφία τῆς Όποιας ἀμφισβητούν ἀπορρίπτοντας τὴν ἐνέργεια τῆς Παναγίας μας, ἡ ὄποια ως εὐρισκόμενη πλησιέστερα στὸν Τριαδικὸ θρόνο, προσλαμβάνει πρώτη ή Ἀμωμος τὸ υπερχείλισμα τῆς σοφίας τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, γι' αὐτό καὶ λέγεται «Πάνσοφος». Νέα Τριαδολογικὴ αἵρεση. Αὐτή ή ‘πολιτική’ τῶν τοπικῶν ἀρχόντων κόστισε στὴν Ορθοδοξῇ Ἐκκλησίᾳ, στὴν Ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ στὴ συνοχὴ τοῦ έθνους ἀνυπόλογηστη ζημία πνευματικοῦ πλούτου, ἀφοῦ οἱ γενιές ποὺ κατεῖχαν αὐτὸν τὸν πλοῦτο σὲ ἀφονία, μετέστησαν στὴν ἄνω πατριδα, τὴν αἰώνια, χω-ρις ποτὲ καρία ὑπεύθυνη πνευματική ἀρχή νὰ καταγράψει καὶ ἀποταμεύσει, γιὰ νὰ μπορέσει κατόπιν νὰ ἐπενδύσει στὶς νέες γενιές τὸν πολύτιμο (σπάνιο) πλοῦτο ποὺ ή Ἀμωμος Διδασκάλισσα, Παναγία ή Αρβανίτισσα, ἐδίδασκε τοὺς ταπεινούς ποιμένας τῶν ὄρεινων τῶν Καρυών τῆς Χιού (ἀπογόνους τῶν Αρβανίτων πετράδων τοῦ 11ου αἰώνος), σὲ ὅλη τους τὴν ζωή, μὲ μαθήματα αἰσθητὰ καὶ νοερά, ἡμέρα καὶ νύκτα, γιὰ νὰ τοὺς ὁδηγήσει μὲ βεβαίότητα στὴν αἰώνια σωτηρία καὶ μακαριότητα.

Ιερά Νέα Μονή Χιού καὶ Αρβανίτες πετράδες

Ἡ υιοθεσία αὐτὴ τῶν ἀπλῶν ποιμένων ἀπό τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ Μητέρα ὅλων τῶν πιστῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἦταν μιὰ ἀνταπόδωση στὴν εὐαρέσκεια ποὺ Τῆς εἶχαν προσφέρει οἱ ἀριστοὶ πετράδες καὶ κτιστάδες, οἱ ὄποιοι, φερμένοι στὴν Κωνσταντινούπολη ἀπό τὴν Αρβανίτια (Βόρειος Ήπειρος σήμερα), μὲ τὶς οἰκογένειές τους, ἀπεστάλεισαν στὴν Χίο τὸ 1042-1043 ἀπό τὸν Αύτοκράτορα τῆς Ρωμηοσύνης Κωνσταντίνο τὸν 9ο, τὸν Μονομάχο, καὶ ἐκπισαν τὴν περικαλή Ιερά Νέα Μονή τῆς Χιού. Ἔνα λαμπρὸ οἰκοδόμημα, τὸ ὄποιο, παρ’ ὅλες τὶς φυσικές καταστροφές καὶ τὶς ἐπιδρομές βαρβάρων στέκει ἔως τὶς ἡμέρες μας καὶ τῇ συγκινητικῇ εὐ-αισθησίᾳ καὶ πίστει τοῦ Μητροπολίτου Χιού κ. Διονυσίου καὶ τῆς πολιτειακῆς ἀρχῆς, μετά δέους καὶ ἀγάπης ἀνακαινίζεται. Διὰ τού λόγου τὸ ἀλητ-θές ἀντιγράφω λίγες γραμμές ἀπό τὸ βιβλίο «Παναγία Νέα Μονή», Χίος 2006, σελ. 44. «Ἐκτίζετο δὲ ὁ Ναὸς διώδεκα χρόνους μὲ πληρωμάς καὶ ἔξοδα βασιλικά,

“Παναγία Αρβανίτισσα” ● 5

παρουσίαση εισαγωγής του βιβλίου

ζώντας έπι τοῦ διοιδίου Κωνσταντίνου· καὶ δύον εἰς τὴν καλλιτεχνιαν καὶ εὐαρμοστιαν, τόσον καλά ἐπεμελήθησαν οἱ οἰκοδόμοι καὶ τόσον καὶ πολλὰ χαριένιως τὸν Ἱερὸν Ναὸν σύκοδημησαν, διοιού σχεδόν τὸν μὲν ιας πιραιίσιας οἰκοδομάς τῶν ἐπιά θαυμάιων ἐπιμήθη...». Ή δὲ μίοισιοι λιγότεροι τεχνιῶν καὶ μικρῶν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη στὴν Χίο, ἔγινε καθιττινὸς θείας ἀπιυκαλύψεως τῆς Υἱεραγίας Δεσποινῆς ἡμῶν Θεοτόκου εἰς τους θείους πατέρας Νικήτα καὶ Ιωσήφ, οἱ ὅποιοι ἀσκήτευαν τοὺς χρόνους ἐκείνους στὸ Προβάτειο ὄρος τῆς Χίου. Αὐτούς τοὺς ὁσίους πατέρας πέμπει στὴν Μυτιλήνη ὅπου εὑρίσκετο ἔξαριστος ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Μιχαήλ Παφλαγώνος ὁ Κωνσταντίνος, γιὰ νὰ προφητεύσουν στὸν Μονομάχο ὅτι μέλλει νὰ βασιλεύσει καὶ ἀκολούθως νὰ γρηγόρουν παρ’ αὐτοῦ Ναὸν Ιερὸν καὶ Μονὴν Ἀγίαν καθώς καὶ ἐζήτησαν καὶ τοῦ ποθουμένου ἐπέτυχον. Περισσότερα θαυμαστὰ καὶ ιστορικά στοιχεῖα στὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενο βιβλίο.

Απὸ τὴν ἀπομόνωση τῆς Χίου στὴν ἐλευθερία τοῦ Ἅγιου ὄρους

Οἱ ἀναγνώσατε ἔως τώρα δὲν περιέχει ἀν-θρωπίνως καμιά προοπτική πνευματικῆς ἀναγεννήσεως. Όμως, δὲν εἶναι τὸ τέλος. Θαρσεῖτε ἀγαπητοῖς ἀναγνώστες. Η Υἱεραγία Θεοτόκος ὡς πλησιεστέρα στὴν Τριαδική Θεότητα ἔξακολουθεῖ νὰ εἴναι πάντοτε «Πάνσοφος». Κατὰ τὴν πανσοφία Τῆς λοιπὸν ἔδωσε τέλος στὸν μακρόθυμο καὶ μακροχρόνιο ἀπομόνωσή της σὲ μερικά χωριούσακια τῆς Χίου καὶ πέταξε στὴν ἐλευθερία τοῦ Ἅγιου ὄρους, γιὰ νὰ γίνει γνωστή, νὰ ἀγαπηθεῖ, νὰ δοξολογηθεῖ καὶ νὰ δράσει πνευματικά πρός ὄφελος τῆς ὄρθιδοσιας. Ο χρόνος τῆς ἀπελευθερωτικῆς ἐνέργειας τῆς Αρβανίτισσης σηματοδοτεῖ κατὰ τοὺς ἔχοντες γνώση τὴν ἀναμενόμενη χαροποιό πνευματική ἐμπειρία τῆς ἐπιστροφῆς τῆς Βασιλεύουσας πόλης στοὺς Ρωμηούς. Πολλοὶ ἐμπειροὶ πατέρες ὄμοιογοῦν ὅτι δὲν ἔμεινε πολὺς χρόνος καὶ πρέπει νὰ εἴμαστε ἔτοιμοι πνευματικά. Στὴν καλύβη τοῦ γράφοντος τὸ καλὸ νέο ἔφθασε ύπὸ μορφὴν κειμένου γραμμένο ἀπὸ μιὰ προσωπικότητα τῆς Νήσου, τὸν πρώην Ἀντινομάρχη Χίου καὶ πρώτο σὲ φήμους, κ. Σταμάτη Κάρμαντζη.

Αποστάσματα ἀπὸ τὸ πρώτο Συναέρι τῆς Παναγίας τῆς Αρβανίτισσης

Η περιοχὴ τῆς Παναγίας τῆς Αρβανίτισσης βρίσκεται στὸ Β.Δ. μέρος τῶν Καρυών. Συνορεύει Β.Α. μὲ τὸ δρός Αἴπος καὶ δυτικά μὲ τὸ Προβάτειον ὄρος. Οι Καρυές, τὰ Αὔγυναμα, ὁ Ανάβατος καὶ ὁ Δαφνώνας εἶναι τὰ χωριά ποὺ δημιουργήθηκαν ἀπὸ τὸν πληθυσμὸ ποὺ συνέρρευε ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη γιὰ νὰ κτίσουν τὴν Ιερὰ Νέα Μονὴ, ἐκπλήρωση ύποσχέσεως τοῦ τάματος τοῦ ἔξοριστου τότε Κωνσταντίνου τοῦ 9ου, τοῦ Μονομάχου, καὶ μετὰ τὴν ἔξορια Βασιλέως Βυζαντίου 1042-1054. Οι ἄνθρωποι αὐτοὶ στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων ζοῦσαν φτωχικά μὲ πολλές στερήσεις, οἱ ὅποιες ἀνάγκασαν τοὺς περισσότερους ἀπὸ αὐτοὺς νὰ ξενιτευθοῦν στὴν Ἀμερικὴ καὶ τὴν Αὐστραλία γιὰ ἔνα καλλίτερο μέλλον. Ἀνθρωποι φτωχοί, ἀλλὰ πολὺ θεοσεβεῖς, ποὺ ζοῦσαν μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς προστασίας τῆς Υἱεραγίας Θεοτόκου. Ἐβλεπον ὅπισσες καὶ ὄραματα μὲ τὴν Παναγία τὴν Αρβανίτισσα, ποὺ τοὺς συντρόφευε καὶ τοὺς ἔδινε κουράγιο στὸν ἀνισο καθημερινὸ ἀγῶνα τῆς ἐπιβιωσῆς τους. Τις περισσότερες φορές ἔβλεπαν στὶς κορυφογραμμές μιὰ λυγερόκορμη κοπέλα μὲ ἀρβανίτικη φορεσιά νὰ περιδιαβαίνει. Απὸ στόμα σὲ στόμα διαδόθηκε σὲ δλούς καὶ κατέληξαν στὸ συμπέρασμα ὅτι εἴναι ἡ Παναγία, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐνδυμασίας τῆς τὴν ὄνομασαν Παναγία Αρβανίτισσα. Ἀξιοσημειώτῳ εἶναι ὅτι ὁ Ἱερός Ναὸς τῆς Αρβανίτισσης ἀνεγέρθηκε στὰ χρόνια τῆς τουρκοκρατίας, περίπου τὸ 1905. Τὴν περιόδο ἐκείνη ἀπαγορεύοταν ἀπὸ τοὺς Τούρκους νὰ χτίζονται Χριστιανικοὶ Ναοί, κρυφά ὅμως μὲ τὴν βοήθεια τῶν ποιμένων Καρούσων καὶ τῶν ἄλλων συγχωριανῶν ἐπειτα ἀπὸ μεγάλο ἀγῶνα, ἀφάνταστη ταλαιπωρία καὶ ἐργασία, κυρίως τὴν νύχτα, ἔχτισαν καὶ τελείωσαν τὸν Ι. Ναό. Τὸ 1912 ποὺ διώχθηκαν οἱ Τούρκοι ἀπὸ τὴν Χίο καὶ ἀπελευθερώθηκε τὸ νησί, μιὰ ὄμάδα Τούρκων στρατιωτῶν διωκόμενοι ἀπὸ τοὺς Ἑλ-ληνες μπήκαν στὸν Ἱερό Ναὸ τῆς Αρβανίτισσης καὶ προκάλεσαν λεηλασίες καὶ ζημιές στὸν Ναὸ καὶ στὶς ἀγίες εἰκόνες. Τις ἔσπασαν, τις ἔκαψαν, τις κατατρύπησαν καὶ τις χαράκωσαν μὲ τὰ ξίφη τους. Μερικές σώζονται μέχρι καὶ σήμερα φέροντας τὰ σημαδία τῆς βαρβαρότητας. Παλαιοὶ ποιμένες, ποὺ σήμερα δὲν βρίσκονται στὴν ζωή, ὅπως ὁ Σταύρος Καταφάρος, ὁ Λεωνίδας Παγούδης, ὁ Γιάννης Κεράπουρνος καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ἔχουν νὰ λένε ἀπὸ τὶς ἐμπειρίες τῆς ζωῆς τους γιὰ τὸ πόσο θαυματουργή ἦταν ἡ Παναγία ἡ Αρβανίτισσα. Μάλιστα κάποιους ἐξ αὐτῶν τοὺς εἶχε ὄρμηνεψει στὸν ὑπνό τους ποὺ εἶχαν κρύψει κιούπια μὲ χρυσά νομίσματα οἱ Τούρκοι κατὰ τὴν ὑποχώρησή τους τὸ 1912, στὴν περιοχὴ τῆς Αρβανίτισσας, καὶ πραγματικά τὰ βρήκαν, πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν ἔθρεψαν τὶς φαμίλιες τους μὲ μεγαλύτερη ἀνεύση.

Η μορφὴ δὲ τῆς Παναγίας ποὺ ἔβλεπαν στὸν ὑπνό τους τὰ διάφορα ὅπομα ἦταν πάντοτε ἴδια. Λυγερόκορμη κοπέλα μὲ ἀρβανίτικη φορεσιά, ποὺ τοὺς καθιδηγούσεις ποὺ νὰ ψάξουν καὶ πῶς νὰ σκάψουν. Αύτό δὲ εἶναι εὐρέως γνωστὸ σὲ ὅλο τὸ χωριό. Οἱ δεκάδες χειρόγραφες ἐπιστολές ἀπὸ τὴν Χίο καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος μὲ ἐμφανίσεις τῆς Παναγίας Αρβανίτισσας, θὰ συμπεριληφθοῦν μαζὶ μὲ τὴν Ἱερὰ Ακολουθία τῆς Παναγίας μας στὸ βιβλίο ποὺ θὰ ἐκδοθεῖ, πρώτα δὲ τὸ Θέατρο, τὸ 2009, ἀφοῦ πρώτα ἐγκριθεῖ ἀπὸ τὴν Ιερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Πιστεύω δὲ ἀκράδαντα ὅτι ἡ προσπάθεια αὐτή θὰ εύοδωθεῖ ἔχοντας καὶ τὴν βεβαία συμπαράσταση καὶ εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου, δυναμικοῦ καὶ διακριτικοῦ Μητροπολίτου Χίου κ. Διονυσίου, ὁ ὅποιος ἔλαβε γνώση τῶν ταπεινῶν μου προσπαθειῶν γι’ αὐτὸ τὸ πολὺ σοβαρό θέμα, διατάσσοντας τὸν πρώτο θεοτόκο τοῦ Ναοῦ Αρβανίτισσας, καὶ πραγματικά τὰ βρήκαν, πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν ἔθρεψαν τὶς φαμίλιες τους μὲ μεγαλύτερη ἀνεύση.

Η Παναγία ἡ Αρβανίτισσα νὰ σᾶς εὐλογεῖ πάντοτε

παιδική λογοτεχνία από την Ελένη Α. Ηλία

Επιλογές Λογοτεχνικών Βιβλίων για μεγάλα παιδιά και εφήβους

Στο παρόν άρθρο σας προτείνουμε λογοτεχνικά έργα που κυκλοφόρησαν πρόσφατα. Τα έχουμε ταξινομήσει σε θεματολογικές ενότητες, για να διευκολύνουμε την επιλογή σας. Σε κάθε επιμέρους κατηγορία προηγούνται τα βιβλία που είναι κατάλληλα για παιδιά από 12 ετών και ακολουθούν αυτά που απευθύνονται στους εφήβους.

A. Διαχρονικά

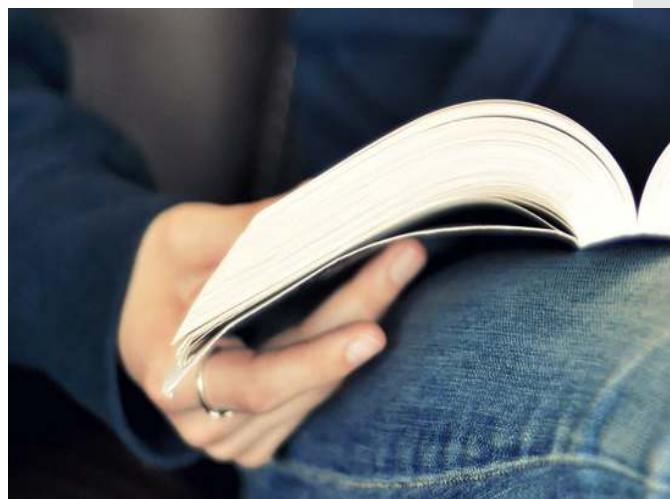
● **Δαρλάση Α., Τότε που κρύψαμε έναν άγγελο** (2009): Το βιβλίο μπορεί να αγγίξει όχι μόνο την πλειοψηφία των σύγχρονων εφήβων αλλά οπωσδήποτε και τους ώριμους αναγνώστες. Είναι άρτιο αφηγηματικά, καθώς ισορροπεί ανάμεσα αφενός στην ποίηση, που χαρακτηρίζει την οπτική των παιδιών-ηρώων, και αφετέρου στο ρεαλισμό των ενηλίκων. Εκεί δηλαδή που τα παιδιά βλέπουν έναν άγγελο, οι ενήλικοι βλέπουν ένα πλάσμα με έντονη δυσμορφία, που ορισμένοι από αυτούς δεν διστάζουν να το εκμεταλλευτούν, για να κερδίσουν χρήματα. Η αντίθεση ανάμεσα στη σκληρότητα και την τρυφερότητα μας ελκύει και μας ωθεί να ανακαλύψουμε τα όριά μας.

● **Φραγκεσκάκη Χρ., Σαν ψέματα** (2009): Αλληγορικό συμβολικό, αφαιρετικό κείμενο, ατμοσφαιρικό και εύστοχο. Διαβάζεται με ενδιαφέρον σε ελάχιστο χρόνο. Επιτρέπει διαφορετικές αναγνώσεις από διαφορετικές ηλικίες αναγνωστών. Θα ήταν ευτύχημα το σύγχρονο εφηβικό αναγνωστικό κοινό ειδικότερα, να το αποδεχτεί με τη θέρμη που του αξίζει.

B. Ιστορία

● **Μαστρογιάννη Ι., Ο πρίγκιπας με τα κρίνα** (2009): Ένα παραμύθι όπου υπάρχουν αντιθέσεις, πάλη του καλού με το κακό, πουλιά που μιλούν και βοηθούν τους ανθρώπους, έντονη δράση και περιπέτεια. Ένα σπουδαίο μάθημα με λογοτεχνικό τρόπο, για την τοιχογραφία του ανακτόρου στη Ζάκρο και για τις πολιτιστικές αξίες και την ιστορία μέσα από τα γεγονότα της ζωής των νεαρών ηρώων.

● **Ελένης Πριοβόλου, Τσόκο Μπλοκ** (2010): Αφήγηση εξαιρετική, πλοκή συναρπαστική. Στο βιβλίο συνυπάρχει η αφηγηματική δεξιοτεχνία με την ιστορική αλήθεια. Η ταύτιση της αναγνωστικής οπτικής με αυτήν των διαφόρων ηρώων, σε συνδυασμό με το πλήθος των ενδείξεων που οδηγούν στη δημιουργία προσδοκιών για τις αφηγηματικές εξελίξεις, το γεγονός ότι αυτές οι αναγνωστικές προσδοκίες ματαιώνονται αλλεπάλληλα και αντικαθίστανται από

νέες, διατηρούν αμείωτο το ενδιαφέρον μας σ' όλη τη διάρκεια της ανάγνωσης. Στην ίδια κατεύθυνση συντελούν και οι αντιθέσεις, όπως οι εικόνες από το σπίτι του Ιταλού στρατηγού και την πείνα στους δρόμους της Αθήνας, η εναλλαγή των διαθέσεων, η αληθοφάνεια των μυθιστορηματικών χαρακτήρων, οι συνεχείς και εντατικοί αφηγηματικοί ρυθμοί κ. ο. κ.

● **Κίρας Σίνου - Έρρικας Αθανασίου, Στο σταυρόδρομο της ημισελήνου** (2010): Η αφήγηση ιδιαίτερα όταν περιγράφει τη ζωή των κατεργάρων-κωπηλατών μέσα από την οπτική ενός αιχμαλωτισμένου νεαρού Έλληνα, είναι πολύ ενδιαφέρουσα. Βέβαια η παράλληλη αφήγηση σε τέσσερα διαφορετικά πεδία ενέχει πολλές δυσκολίες, με κυριότερη αυτήν της σύνδεσης μεταξύ τους, που στα πρώτα κεφάλαια είναι επιφανειακή και όχι στέρεη. Πάντως η εναλλαγή ανάμεσα στο παρόν και το παρελθόν προσθέτει στο κείμενο. Το πλήθος των ηρώων γίνονται απόλυτα ευδιάκριτοι, προσφέροντας στον αναγνώστη δυνατότητες ανάπτυξης στάσεων και περιθώρια ταυτίσης μαζί τους. Ένα ιστορικό γεγονός γίνεται εδώ συναρπαστικό ανάγνωσμα, που οδηγεί σε προβληματισμούς και συμπεράσματα.

Γ. Σύγχρονη Κοινωνία

● **Ζορμπά-Ραμμοπούλου Β., Το κρυμμένο εργοστάσιο παιχνιδιών** (2009): Με εξαιρετικά λογοτεχνικό τρόπο θίγεται το ζήτημα της παιδικής εκμετάλλευσης, οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης και εργασίας των παιδιών σε κάποια μέρη του πλανήτη. Είναι έργο αισιόδοξο και ατμοσφαιρικό, εφόσον αποδεικύεται αφενός ότι η παιδικότητα δεν καταστρέφεται και αφετέρου ότι τελικά δικαιώνεται. Κι ενώ τα παιδιά του κειμένου πιστεύουν ότι η επιθυμία τους πραγματοποιείται μαγικά, όλα συμβαίνουν απόλυτα ρεαλιστικά χάρη σ' έναν οραματιστή και αγωνιστή δάσκαλο, που κατορθώνει να κάνει δικαιότερη την κοινωνία και ευτυχισμένους τους μαθητές του.

● **Μάνου Κοντολέοντος, Ανίσχυρος Άγγελος** (2010): Θεωρώ ιδιαίτερα ευρηματική την αφηγηματική επιλογή να αποδίδονται τα γεγονότα του προπέρσιου Δεκέμβρη μέσα από την οπτική του φύλακα αγγέ-

παιδική λογοτεχνία από την Ελένη Α. Ηλία

λου, που νιώθει ανίσχυρος να προστατέψει τον έφηβο ήρωα από το θάνατο. Η εναλλαγή του αγγέλου αυτοδιηγητικού αφηγητή με έναν τριτοπρόσωπο αφηγητή που εστιάζεται στον εσωτερικό κόσμο της έφηβης κόρης του αστυνομικού εκτελεστή, προσφέρει τη σφαιρικότερη απόδοση των γεγονότων. Το βιβλίο ξεκινά πολύ δυνατά, καθώς η τυχαία, φευγαλέα προσωπική επαφή του εφήβου θύματος και της συνομήλικης κόρης του θύτη, λίγο πριν από το τραγικό συμβάν, μεγιστοποιεί την αναγνωστική συναισθηματική φόρτιση. Θεωρώ πολύ τολμηρή την απόφαση του συγγραφέα να αποδώσει λογοτεχνικά ένα τόσο νωπό περιστατικό.

Δ. Εφηβεία

● **Βασίλη Ραϊση, Μάγος χωρίς βαρύτητα** (2010): Ο συγγραφέας χειρίζεται ευφυέστατα μια σειρά θεμάτων, για να καταλήξει στη "μαγεία" των θετικών επιστημών. Το χιούμορ του είναι καταλυτικό, όπως και η χρήση του ψευδωνύμου τάχα μέχρι να αποκαταστήσει την κλοπή των οικονομιών της γιαγιάς του, η κενή γραμμή για να δοθεί στον αναγνώστη χρόνος να σκεφτεί κ.λπ. Οι χαρακτήρες του είναι ευκρινέστατοι, οι σχέσεις μεταξύ των συμμαθητών αποδίδονται με εξαιρετική μαεστρία. Το δίδυμο Μανόλη-Μαλαβέτα τηρεί την ισορροπία ανάμεσα στο ρεαλισμό αφενός και στον ενθουσιασμό παιδιών και εφήβων για ό,τι φαντάζει μαγικό αφετέρου. Πιστεύω ότι θα ενθουσιάσει, θα γοητεύσει και θα προβληματίσει τους αναγνώστες του.

● **Ελένης Σβορώνου, Στον αστερισμό των διδύμων** (2010): Το κείμενο είναι σύγχρονο και ευφυές, καθώς συνδέει το λογοτεχνικό βιβλίο με το διαδίκτυο. Το πρόσωπο της ηρωίδας με τη δίδυμη αδερφή είναι εντελώς ρεαλιστικό και αληθιοφανές, η παρουσίαση του ψυχισμού της εξαίρετη. Το ίδιο και ο τρόπος συμφιλίωσης με τον εαυτό της μέσα από την αποδοχή του αγοριού που επικοινωνούν διαδικτυακά και τελικά γνωρίζονται από κοντά. Είναι τόσο μέσα στη ζωή των σύγχρονων εφήβων, που αναρωτιέμαι ποιος ανάμεσά τους δεν θα το διάβαζε με ευχαρίστηση.

● **Μερίκα Λ., Κάτι τρέχει με τη μαμά του Σάκη** (2009): Η φαντασία των εφήβων πράγματι οργιάζει.

Αυτοί στο έργο, επειδή διψούν για περιπέτεια, κατασκευάζουν υπόπτους και ενόχους. Ωστόσο η πραγματικότητα αποδεικνύεται λιγότερο συναρπαστική, όπως συμβαίνει σχεδόν πάντα. Άρα το έργο είναι αληθιοφανές κι επιπλέον αισιόδοξο, αφού πίσω από όλα υπάρχει μια αγαπημένη οικογένεια. Οι ήρωες με τις δράσεις τους δίνουν μια ολοκληρωμένη εικόνα της σύγχρονης εποχής.

● **Τωμαδάκη Κ., Χάρισέ μου τον τελευταίο χορό**

(2009): Έργο πλήρες με αληθιοφανείς χαρακτήρες, ενδιαφέρουσα πλοκή και αισιόδοξο τέλος. Η καθημερινότητα των εφήβων, ο στόχος και το οράμα που χρειάζονται, τα σύγχρονα οικογενειακά προβλήματα, η απειλή του θανάτου και η αγωνία για τη ζωή στα οποία αναφέρεται, το καθιστούν συναρπαστικό εφηβικό ανάγνωσμα.

E. Αστυνομική Περιπέτεια

● **Λίνας Λυχναρά, Κίνδυνος στο νησί** (2010): Το μυθιστόρημα ακολουθεί μια πολυχρησιμοποιημένη αφηγηματική συνταγή, που εδώ έχει πετύχει απολύτως. Αναφέρεται σε παιδιά που στις διακοπές τους γίνονται μάρτυρες των παράνομων δραστηριοτήτων μιας σπείρας αρχαιοκαπήλων. Η ζωή τους κινδυνεύει από τους αδίστακτους κακοποιούς, ωστόσο ένας ηρωικός αστυνομικός κατορθώνει να τους βοηθήσει. Το βιβλίο διαθέτει καλής ποιότητας χιούμορ, που κάνει ακόμη πιο ευχάριστη την ανάγνωση.

● **Χαράς Κατσαρή, Αίνιγμα στο βυθό** (2010): Το μυθιστόρημα αναφέρεται στην ανακάλυψη μιας σπείρας αρχαιοκαπήλων από μια ομάδα εφήβων. Αν και το θέμα είναι πάρα πολύ συνηθισμένο, το έργο διαβάζεται απολύτως ευχάριστα, καθώς η υπόθεση είναι πολύ καλοστημένη, οι χαρακτήρες διαγράφονται με εξαιρετική ευκρίνεια, και οι περιγραφές των ονειρών, των συναισθημάτων και των ψυχικών καταστάσεων των αφηγηματικών ηρώων είναι πληρέστατες. Ένα αρχαίο παιδικό παιχνίδι συνδέει ευφωνώς την παράλληλη αφήγηση του παρόντος και του πολύ μακρινού παρελθόντος, που επιλέγει να χρησιμοποιήσει η συγγραφέας.

● **Λένας Καπνιά - Αραποστάθη, Δίπλα στην ίδια θάλασσα** (2010): Μια νεανική παρέα που βρίσκεται σε διακοπές, συμβάλλει στην εξάρθρωση σπείρας αρχαιοκαπήλων. Στο έργο συμβαίνουν πολλές συμπτώσεις, περισσότερες δηλαδή από όσες μπορεί να συμβούν στην πραγματική ζωή. Συγκεκριμένα στον τόπο που έχει ταφεί η προγιαγιά τους, συγκεντρώνονται τυχαία την ίδια χρονική στιγμή αφενός οι δύο δισέγγονες, άγνωστες μεταξύ τους, που μοιάζουν τρομερά η μια με την άλλη, αφού έχουν τα χρώματα και τα χαρακτηριστικά της κοινής προγιαγιάς, και αφετέρους η γιαγιά των κοριτσιών, που αποφασίζει τη δεδομένη στιγμή να αποκαλύψει την οικογενειακή ιστορία. Η περιπέτεια είναι πολύ καλά δομημένη, όπως αποδεικνύεται, όταν για παράδειγμα, η ηρωίδα ανακαλύπτει κάποιο μυστικό πέρασμα, ακολουθώντας ένα γάτο, που κάνει καθημερινά τη συγκεκριμένη διαδρομή για να βρίσκει ψάρια. Επίσης όταν απορεί που οι άνθρωποι του τόπου μόλις την πρωτοαντικρίζουν ξαφνιάζονται ή τρομάζουν.

4. Βιογραφικά Σημειώματα Γνωστών και αγνώστων επιφανών Κουντουριωτών υπό Αντιστρατήγου ε.α. Ρόκα Μελετίου.

Ο Μακεδονάχος Ευάγγελος Κοροπούλης (1885-1908)

O Ευάγγελος Κοροπούλης του Δημητρίου γεννήθηκε το 1885 στη Μάνδρα (Αριθ. Δημοτολογίου 443, του Δήμου Ελευσίνας με έδρα τη Μάνδρα).

Ο πατέρας του Δημήτριος - ρητινοκαλλιεργητής - με την σύζυγό του, και τα πέντε παιδιά τους (Ευάγγελο, Χρήστο, Νώντα, Αθηνά και Ευμορφία) μετοίκησαν για βιοποριστικούς λόγους στην Καμάρια Λαυρίου, όπου εργάσθηκε στα εκεί μεταλλεία.

Μεσούντος του Μακεδονικού Αγώνα (1904-1908) ο νεαρός Ευάγγελος Κοροπούλης εμφορούμενος κυρίως από πατριωτικά, αισθήματα και έχοντας ως παραδείγματα και τον θείο του Ανθλόγο Νικόλαο Ρόκα (Καπετάν Κολιό), ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα της πατρίδος του και κατετάγη την 20 Ιουνίου 1905 εθελοντής στο σώμα του Οπλαρχηγού Βέργα.

Από 1^η Ιουλίου έως 26 Σεπ. 1905 υπηρέτησε στο υπό τον Πέτρο Βέργα σώμα, λαβών μέρος στην εν Αβδελία εξόντωση Ρουμάνων προδότων, στις μάχες Ουσνιμάνης εις Λοβράδι κατά βουλγάρων κομιταζήδων.

Στη συνέχεια υπηρέτησε:

- Υπό τον Οπλαρχηγό Ευάγγελο Νικολούδη από 26-9-1905 μέχρι 14-2-1906.
- Υπό τον Αρχηγό Νικόλαο Ρόκα- Καπετάν Κολιό- από 14-2-1906 μέχρι 19-8-1907.
- Από 19-8-1907 εχρίσθει Αρχηγός και μετά του σώματός του μετέβη στην περιοχή Βερίχοβο προς αντικατάσταση του καπετάν Ζιάκα.
- Ανακληθείς περί το τέλος του 1907 παρέτεινε εξ ίδιας πρωτοβουλίας την παραμονή του στην Μακεδονία συνεχίζοντας τον αγώνα.
- Επέστρεψε στην Αθήνα 24-9-1908, επανελθών εκ νέου στη Σιάτιστα Μακεδονίας ως ανταποκριτής της εφημερίδος ΕΜΠΡΟΣ.
- Έπεισε εις Σιάτιστα την 27-12-1908.

Ο Βαγγέλης Κοροπούλης από εισόδου του στη Μακεδονία και μέχρι τέλους της εκεί, παραμονής του και του αγώνα έλαβε μέρος, αρχικά ως απλούς εθελοντής και στη συνέχεια ως οπλαρχηγός και Αρχηγός, σε πολλές μάχες στις περιοχές Φλώρινας, Ναούστης, Σερβίων, Σιατίστης, Γρεβενών, Καστοριάς, Μοναστηρίου και Ολύμπου κατά Βουλγάρων, Ρουμάνων και Τούρκων.

Την 30^η Απριλίου 1906 ευρισκόμενος στα Τρίκαλα διεπιστολής του πληροφορεί τους γονείς του ότι "απόψε εξέρχομαι εις Μακεδονία..." και ότι μαζί του έχει και άλλους τρεις Κουντουριώτες Μακεδονομάχους, τους Μελέτη Μάλια, Νίκο Πλέστη και Αναστάσιο Γκλιάτη.

Σε μάχη μετά των Τούρκων στο Στρέμπενο Φλωρίνης την 29^η Μαΐου 1906, στην οποία έλαβε μέρος, εφονεύθησαν οι συμπατριώτες μας Μελέτης Μάλιος, Μελέτης Λογοθέτης και Αναστάσιος Γκλιάτης.

Μετά την διάλυση Ρουμανικής συμμορίας από το σώμα του Βαγγέλη Κοροπούλη στη μάχη της 19^{ης} Αυγ. 1907 παρά τα Σέρβια έγινε κατ' εξαίρεση Αρχηγός και ανεχώρησε για Βερίχοβο προς αντικατάσταση του α-

ξιωματικού Καπετάν Ζιάκα. Υπόψη ότι, ο λίαν τιμητικός τίτλος του "Αρχηγού" εδίδετο μόνο σε αξιωματικούς.

Την 28 Σεπ. 1907 και ενώ οι Ελληνικές Δυνάμεις στη Μακεδονία είχαν επιβληθεί, οι δε Βουλγαρικές ευρίσκοντο εν διαλύσει, απευθύνεται Διακοίνωση των Ρωσίας- Αυστρίας προς τις Κυβερνήσεις Αθηνών, Βελιγραδίου και Σοφίας όπως εφ' εξής παρεμποδίσουν τον σχηματισμό και την έξοδο ενόπλων σωμάτων εξ ίδιου εδάφους προς Μακεδονία. Επίσης οι Πρέσβεις Ρωσίας και Αυστρίας στην Αθήνα προέβησαν σε δήλωση προς την Ελληνική Κυβέρνηση ότι θα εξετίθετο σε λίαν σοβαρές συνέπειες εάν δεν συμμορφωνόταν.

Εν τω μεταξύ την 11^η Ιουλ. 1908 εκδηλώθηκε η επανάσταση των Νεοτούρκων κατά του Σουλτάνου Χαμίτ και η παραχώρηση Συντάγματος το οποίο προέβλεπε ισοπολιτεία όλων των υπό τον Σουλτάνο εθνοτήτων.

Κατόπιν των ανωτέρω η Ελληνική Κυβέρνηση χαλάρωσε τον αγώνα εις Μακεδονία και ανακάλεσε τα αποσταλέντα εκεί σώματα και μεταξύ αυτών και του Ευαγγέλου Κοροπούλη, ο οποίος αρχικά αρνήθηκε να επιστρέψει, πληγ τέλος επείσθη και επέστρεψε στην Αθήνα περί τον Ιούλιο- Αύγουστο του 1908.

Μετά την επιστροφή των Ελληνικών ανταρτικών σωμάτων Τούρκοι και Βούλγαροι ενέτειναν τις διώξεις κατά των Ελλήνων παρά τις προβλέψεις περί ισοπολιτείας του παραχωρηθέντος Συντάγματος, γι' αυτό και η Ελλάδα ανεπίσημα ενίσχυσε εκ νέου την εις Μακεδονία παρουσία της προς προστασία του Ελληνικού στοιχείου.

Ο Ευάγγελος Κοροπούλης αναχωρεί εκ νέου εξ Αθηνών την 24^η Σεπ. 1908 και την 8η Οκτωβρίου 1908 εγκαθίσταται εις Σιάτιστα ως ανταποκριτής της εφημερίδας ΕΜΠΡΟΣ, απ' όπου ενημερώνει δι αναφορών, προς κύκλους των Αθηνών, δια την κατάσταση και τις διώξεις που συνεχίζουν να υφίστανται οι Έλληνες της Μακεδονίας.

Την 27^η Δεκεμβρίου 1908 ο Ευάγγελος Κοροπούλης έπεισε θύμα ανάνδρου δολοφονικής ενέδρας εις Σιάτιστα.

Η Μάνδρα τιμώσα τον Μακεδονομάχο Ευάγγελο Κοροπούλη έδωσε το όνομά του στην κεντρική πλατεία της πόλεως όπου έστησε και την προτομή του.

Βιβλιογραφία

"Μακεδονικός Αγώνας" Χρήστου Ι. Στάμου- εκδόσεις IMPRESS

Αντιστράτηγος Αλέξανδρος Κοντούλης (1858-1933)

Ο Αλέξανδρος Κοντούλης γεννήθηκε στην Μάνδρα το 1858.

Ο νεαρός Αλέξανδρος Κοντούλης σε ηλικία είκοσι ετών μετέσχε το 1878 ως εθελοντής επαναστατικού σώματος στην Ήπειρο, όπου συνελήφθη υπό των Τούρκων και καταδικάσθηκε σε θάνατο, αλλά κατώρθωσε να διαφύγει.

Το 1885 εξελθών της Σχολής Υπαξιωματικών με τον βαθμό του Ανθυπολοχαγού υπηρέτησε επί μακρόν στη γαιοδετική αποστολή.

Με τον βαθμό του Υπολοχαγού συμμετέσχε στον αυτοχρή Ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897.

Στη συνέχεια είχε σημαντική συμμετοχή στην ίδρυση του Ελληνικού Μακεδονικού Καμιτάτου και τον Μακεδονικό Αγώνα, όπως παρακάτω ιστορείται.

"Περί το τέλος του 1903 έλαβε χώρα μυστική σύσκεψη στην οικία του Ανθυπολοχαγού Παύλου Μελά υπό την προεδρία του Δημητρίου Καλαποθάκη, ιδιοκτήτου της εφημερίδος ΕΜΠΡΟΣ.

● Συνεχίζεται...